

[Ebba Strange]

gerne vil fremme, nemlig det enkelte menneskes integritet og ret til at færdes uovervåget?

Selv om der er blevet talt om kriminalitetsstigning i debatten her, vil jeg sige, at langt, langt de fleste af os dog altså ikke jævnt hen går rundt og planlægger at begå kriminalitet og begår den normalt heller ikke, men disse overvågninger kommer til at ramme os alle sammen. Det er en afvejning, der har gjort, at det altså endte med, at forslaget kom til at omhandle både private og offentlige overvågningssystemer.

Jeg vil benytte lejligheden her i anden omgang til at sige, det fik jeg ikke sagt i første omgang, at jeg godt kan konkludere, at der synes at være – så tror jeg ikke, jeg har sagt for meget – et klart flertal her i folketinget for, at der skal ske en indskrænkning i retten til privat TV-overvågning, mens der synes at være meget større skepsis over for, hvor langt man skal gå i retning af at begrænse det offentliges ret til overvågning. Jeg håber, at vi også på det område kan nå videre i udvalgsarbejdet.

Til hr. Knud Lind vil jeg godt sige, at jeg synes, vi går alt for vidt, hvis vi her skulle begynde at kommentere hr. Knud Linds spørgsmål. Lovforslaget handler om billedmæssig overvågning, overvågning ved hjælp af kamera og video- og fotoovervågning, og lad os nu holde os til det, ellers kommer vi for langt omkring.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg kan bekræfte fru Ebba Stranges antagelse, nemlig at når man går i gang med et problem, viser det sig ofte at være mere kompliceret, end man måske troede som udgangspunkt. Det gælder i og for sig også mig selv personligt, når det drejer sig om netop Hobrosagen.

Hr. Bernhard Baunsgaard fandt belæg for sine meget omfattende anklager mod socialdemokratiet deri, at jeg i mit indlæg ikke var gået ind for forslaget i dets nuværende udstrækning, og at jeg havde sagt, at det måske havde været en fordel, hvis det havde holdt sig til privates overvågning. Det er rigtigt, det gjorde jeg, og det vil jeg holde fast ved. Jeg vil gerne citere fra noget, som jeg sagde i mit første indlæg. Jeg sagde:

»Jeg kan således pege på, at systematisk fotografering i et vist begrænset omfang anvendes af politiet i efterforskningsøjemed.«

En sådan begrænset anvendelse af systematisk fotografering kan efter gældende ret anvendes, f. eks. når der er mistanke om en lovovertrædelse eller frygt for, at en lovovertrædelse vil blive begået. Det ville blive ramt, så vidt jeg umiddelbart kan forstå det, af SFs forslag. Jeg må spørge hr. Bernhard Baunsgaard: er det hr. Bernhard Baunsgaards opfattelse, at politiet ikke skal have den efterforskningsmulighed, der er nævnt her? Hvis det er hr. Bernhard Baunsgaards opfattelse, at det skal politiet ikke, så er der logik i hr. Bernhard Baunsgaards udtalelser, så skal det naturligvis forbydes. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard derimod mener, at politiet skal have denne mulighed, er vi nødt til, så vidt jeg kan se, at begrænse det forslag, der er lagt frem. Spørgsmålet er altså, om hr. Bernhard Baunsgaard ønsker, at politiets muligheder begrænses på den måde, som jeg har skitseret her.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, det ønsker jeg skal ske. Har politiet brug for at foretage en sådan systematisk affotografering i visse situationer, så kan de gøre nøjagtig det samme, som de gør ved telefonaflytning, hvor de henvender sig til en domstol og beder om i dette særlige tilfælde at få tilladelse til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af: